

[Poul Nielson]

ind i et så tæt samarbejde med erhvervslivet som overhovedet muligt. Det kan også bidrage til at styrke den del af planen – som vi også er enige med ministeren i – om at få miljølinsen i energipolitikken gjort så industripolitisk aktiv som overhovedet muligt. Men som sagt synes vi ikke, der er for mange penge til energiforskningen.

Vi kan heller ikke se, at der er ret mange penge til at fremme energibesparelserne i offentlige bygninger. Det var jo et af de steder, hvor denne regering sænkede ambitionsniveauet imod vores protest, og sådan kan der nævnes mange punkter. Når vi kommer ned til de konkrete ting, så er hele den bevillingsstørrelse, der skal være den praktiske muskel for at få disse ting gennemført, jo ikke noget at råbe hurra for. Så på det punkt vil der fortsat være noget at tale om, netop fordi vi er enige om målene.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil gerne benytte denne anden omgang til at uddybe Det Konservative Folkepartis syn på spørgsmålet om energiafgifterne. Og det kan jeg så også lade mig foranledige til af hr. Duetofts og hr. Poul Nielsons bemærkninger om dels noget, jeg havde sagt, og dels noget, jeg ikke havde sagt.

Jeg synes i og for sig, at det er unødvendigt at tærskle langhalm på, om en formulering hedder »EF-harmonisering« eller ej. Men jeg vil godt gentage det, jeg i øvrigt også sagde i forbindelse med den debat, vi havde, da benzinafgifterne blev nedsat: Der er mange andre skatter og afgifter, som vi i Det Konservative Folkeparti hellere ser nedsat, fordi vi mener, at afgifterne på energi – og dengang nævnedes jeg i den samme sammenhæng energi, spiritus og tobak – er blandt de afgifter, hvor jeg tror, der er begrundet håb om, at udlandet vil bevæge sig i retning af os. Og det er jo så altså også en harmonisering.

Selv om der nu er nogle forslag til vejledende takster på energiafgifterne, så synes jeg, der er mange ting, der tyder på, at man i de andre EF-lande for det første vil få behov for nogle offentlige indtægter og for det andet måske af energipolitiske og miljøpolitiske årsager vil kaste sig over energiafgifterne. Så jeg tror stadig væk, der kan være god fornuft i at holde fast i niveauet for energiafgifterne, i hvert fald et godt stykke tid endnu.

Med hensyn til at omlægge dem til miljøafgifter håber jeg, at hr. Poul Nielson bemærkede, at jeg faktisk oven i købet tog et citat fra side 75 i afgiftsrapporten, hvor der er peget på nogle komplikationer ved at gå over til miljøafgifter.

En anden komplikation, som jeg ikke fik nævnt, men som jeg er helt enig i, er, at brændslet jo altså ikke forurener lige meget, om det bruges på den ene eller på den anden måde. Jeg kan også godt se, at hvis man sætter sig hen og forsøger at lave noget, der skal ligne en måler oppe på skorstenen, så får vi et bureaukrati, som vi hverken kan administrere eller betale os fra.

Men jeg synes stadig væk, jeg vil gentage det, jeg sagde før: Det, at en ting er utrolig kompliceret og meget vanskelig, skal ikke afholde os fra at drøfte tingene og prøve at se, om der er nogen løsningsmuligheder.

Der står jo, som det også er blevet nævnt, under afgiftsafsnittet i handlingsplanen, at i overvejelserne om omlægninger vil der bl.a. indgå: » . . . – indførelse af miljøafgifter på erhvervslivets energiforbrug på en måde, der sikrer incitamenter til energibesparelser og omlægning til miljøvenlige energikilder«.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at det kan vise sig umuligt i længden at friholde dansk erhvervsliv for afgifter på energiforbruget, når andre landes virksomheder ikke er fritaget. Men det er for os helt afgørende, at eventuelle afgifter ikke kommer til at skade konkurrenceevnen for de danske virksomheder. Det betyder, at vi nødvendigvis må lette andre af erhvervslivets omkostninger, hvis det kommer dertil, at der skal indføres sådanne afgifter.

Derfor har det også været meget magtpåliggende for Det Konservative Folkeparti, at der netop er indføjet den, ganske vist lille, men meget vigtige sætning: »Der må derfor tages særlige hensyn til de energiintensive virksomheder og brancher«.

Det har vi ønsket indføjet, fordi der, som det vist også allerede er blevet nævnt, er meget, meget stor forskel på, hvor meget energibudgettet vejer i driftsudgifterne i en erhvervsvirksomhed. De steder, hvor de vejer tungest, er jo steder som gartnerier, teglværker, glasværker, jernværker osv. Disse virksomheders særlige problemer må og skal vi løse. Og vi skal i øvrigt holde fast på, at de danske virksomheder generelt har brug for en forbedring af konkurrence-